

การเลือกตั้งระดับชาติ (การเลือกตั้งทั่วไป) ของประเทศฟิลิปปินส์ (พ.ศ. 2565): เมื่อ มาร์กอส จูเนียร์ (บอง บอง มาร์กอส) ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดี The National Elections (General Elections) of the Philippines 2022: When Marcos Jr. (Bongbong Marcos) is the President of the Philippines

สีดา สอนศรี*

Sida Sonsri

การเมืองเรื่องการเลือกตั้งในฟิลิปปินส์เป็นเรื่องที่น่าติดตามเพราะไม่เหมือนกับประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มประเทศอาเซียน ด้วยระบบการเมืองการปกครองและวัฒนธรรมทางการเมือง ระบบการเมืองเป็นระบบประธานาธิบดี ที่ประธานาธิบดีเป็นผู้กำหนดนโยบายและเลือกคณะรัฐมนตรี ทหารอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของประธานาธิบดี (Constitution of the Philippines, 1987, Article VII, Section 18) การเลือกตั้งทุกตำแหน่งเป็นการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน (One Man One Vote) เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2565 นั้น เป็นการกำหนดวันเลือกตั้งระดับชาติของฟิลิปปินส์ ซึ่งเป็นไปตามวาระของประธานาธิบดีซึ่งมีระยะเวลา 6 ปี และกำหนดให้วันเลือกตั้งเป็นวันจันทร์ที่สองของเดือนพฤษภาคมของทุก 6 ปี (Ibid.) การเลือกตั้งครั้งนี้เป็นการเลือกตั้งทุกตำแหน่งทั่วประเทศ ยกเว้นการเลือกตั้งบารังไก (หมู่บ้าน) ประชาชนที่ลงทะเบียนเลือกตั้งทั้งในและต่างประเทศรวมทั้งหมด 67.3 ล้านคน โดยในประเทศ 65.7 ล้านคน นอกประเทศ 1.6 ล้านคน จากประชากรทั่วประเทศ 112 ล้านคน มาจากกลุ่มหนุ่มสาว 52 เปอร์เซ็นต์ อายุระหว่าง 18-44 ปี (COMELEC.gov.ph)

คณะกรรมการการเลือกตั้ง (Commission on Elections - COMELEC - คอมมิเลค) เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญของฟิลิปปินส์ มีหน้าที่จัดการเลือกตั้ง การหยั่งเสียงประชามติในเรื่องที่สำคัญ ๆ เช่น รัฐธรรมนูญ กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ สนธิสัญญาและกฎหมายระหว่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีอำนาจในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐมาช่วยดำเนินการต่าง ๆ ในการเลือกตั้งอีกด้วย ที่สำคัญมีอำนาจในการรับรององค์กรตรวจสอบการเลือกตั้ง (Watchdog) เพื่อทำหน้าที่เป็นแขนขาของคอมมิเลคอีกด้วย องค์กรที่คอมมิเลครับรองในครั้งนี่คือ PPCRV (Parish Pastoral Council for Responsible Voting) ซึ่งจะทำงานร่วมกับองค์กรนิ้มเฟรล (NAMFREL) ในการสังเกตการณ์การเลือกตั้งและนับคะแนนควบคู่ไปกับคอมมิเลค ไม่เพียงแต่ที่กล่าวมาแล้วเท่านั้น คอมมิเลคยังมีบทบาทสำคัญในการกำหนดสถานที่ในการหาเสียง การประชาสัมพันธ์ให้กับทุกพรรคการเมือง

* รองศาสตราจารย์, ผู้เชี่ยวชาญด้านฟิลิปปินส์และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Associate Professor, Philippines and Southeast Asia Expertise, Thammasat University, Email: sidapols@gmail.com

Received: 7 July 2022

ในสื่อต่าง ๆ อย่างทั่วถึง การกำหนดขนาดและการติดโปสเตอร์ในการหาเสียง การกำหนดระยะเวลาในการหาเสียง 3 ครั้ง การกำหนดวันสุดท้ายของการปราศรัยใหญ่ของทุกพรรคการเมือง (Miting de Avance) การจัดหาเครื่องในการลงคะแนนเสียงและนับคะแนนเลือกตั้ง (Smartmatic) จนกระทั่งถึงการสิ้นสุดการเลือกตั้งโดยมีองค์กรพีพีซีอาร์วี (PPCRV) ทำงานควบคู่กันไป ซึ่งทั้งหมดนี้ได้รับไว้ในรัฐธรรมนูญ ปี 1987 ที่สำคัญ สำหรับการทำงานของพีพีซีอาร์วี คือ การทำงานร่วมกับ AMA University of Computer Studies โดยมีศูนย์บัญชาการอยู่ที่ University of Santo Tomas เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารด้วยคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีอาสาสมัคร 200 คนต่อวัน จนกว่าจะเสร็จสิ้นการเลือกตั้ง ซึ่งการเลือกตั้งนี้มีทั้งหมด 106,000 กลุ่ม (Clusters) ทั่วประเทศ

การเลือกตั้งของฟิลิปปินส์ระดับชาติ (การเลือกตั้งทั่วไป) นี้มี 6 ปีต่อครั้ง การเลือกเป็นระบบคนเดียวเสียงเดียว (One Man- One Vote) โดยประชาชนเลือกโดยตรงของทุกตำแหน่งคือ ประธานาธิบดี ตำแหน่งรองประธานาธิบดี สมาชิกวุฒิสภา 12 ตำแหน่ง (ทั้งหมด 24 ตำแหน่ง) แต่ครั้งนี้หมดวาระ 12 ตำแหน่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สภากลาง) 316 ตำแหน่ง (รวม Party List 63 ตำแหน่ง) ผู้ว่าราชการจังหวัดและรองผู้ว่าราชการจังหวัด 8 ตำแหน่ง สมาชิกสภาจังหวัด 782 ตำแหน่ง นายกเทศมนตรีเมืองและรองนายกเทศมนตรีเมือง 146 คน สมาชิกสภาเมือง 1,650 ตำแหน่ง นายกเทศมนตรีเทศบาลและรองนายกเทศมนตรีเทศบาล 1,488 คน สมาชิกสภาเทศบาล 11,908 ตำแหน่ง ส่วนการเลือกตั้งระดับหมู่บ้าน (บารังไก) นั้นจะกำหนดหลังจากการเลือกตั้งระดับชาติแล้วเพราะบารังไกมีมาก ส่วนสมาชิกสภาบังซามโร (เขตปกครองตนเอง) ซึ่งได้มีการจัดตั้งเรียบร้อยแล้วนั้นจะจัดให้มีการเลือกตั้งในปี 2025 ทั้งนี้เพื่อเตรียมความพร้อมในการคัดเลือกผู้สมัครทั้งระดับสภาและระดับท้องถิ่นให้พร้อมก่อน และให้เป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญบังซามโร

เนื่องจากฟิลิปปินส์ให้ความสำคัญกับผู้สมัครในตำแหน่งประธานาธิบดีเป็นอันดับแรก เพราะเป็นผู้กำหนดนโยบายและทิศทางของการบริหารประเทศตามระบบประธานาธิบดี จึงขอล่าเฉพาะผู้สมัครตำแหน่งประธานาธิบดี 10 คน ดังนี้ (COMELEC.gov.ph)

1. Abella, Ernie (พรรคอิสระ - Independent)
2. De Guzman, Leody (พรรค PLM - Partido Lakas ng Masa)
3. Domagoso, Isko Moreno (พรรค AKSYON - Aksyon Demokratiko)
4. Gonzalez, Norberto (พรรค PDSP - Partido Demokratiko Sosyalista ng Pilipinas)
5. Lacson, Ping (พรรค PDR - Partido Para Demokratikong Reforma)
6. Mangondato, Faisal (พรรค KTPNAN - Katipunan ng Kamalayang Kayumanggi)
7. Marcos Jr., Ferdinand Romualdez (พรรค PFP - Partido Federal ng Pilipinas)
8. Montemayor, Jose Jr. (พรรค DPP - Democratic Party of the Philippines)
9. Pacquiao, Manny-Pacman (พรรค PROMDI - Progressive Movement for Devolution of Initiative)
10. Robredo, Leni (พรรคอิสระ - Independent)

ผู้สมัครทั้ง 10 คนนี้เป็นอดีตนักการเมืองที่เคยดำรงตำแหน่ง รองประธานาธิบดี วุฒิสมาชิก นายกรัฐมนตรี และนายแพทย์ ที่คร่ำหวอดมาในวงการเมืองและภาคประชาชนมานานมากทีเดียว ส่วนใหญ่มาจากตระกูลนักการเมืองที่เคยดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในฟิลิปปินส์หลายตำแหน่งด้วยกัน แม้มีผู้สมัครรวมทั้งสิ้น 10 คน แต่คู่แข่งที่สำคัญในการเลือกตั้งครั้งนี้มีเพียง 2 คน คือ มาร์กอส จูเนียร์ และ เลนี โรเบรโด

มีหน่วยงานหลายหน่วยงานที่สำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อผู้สมัครทั้งสอง ซึ่งผลการสำรวจแตกต่างกัน บางหน่วยงาน มาร์กอส จูเนียร์ ชนะ บางหน่วยงาน เลนี โรเบรโด ชนะ แต่หน่วยงานที่สำคัญที่เป็นกระบอกเสียงให้ประชาชนได้คือ Social Weather Stations ซึ่งผลการสำรวจครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ 17-21 มีนาคม 2565 ปรากฏว่า มาร์กอส จูเนียร์ ได้ 50 เปอร์เซ็นต์ ส่วน เลนี โรเบรโด ได้ 24 เปอร์เซ็นต์ ประชาชนส่วนใหญ่จะเชื่อถือหน่วยงานนี้และองค์กรนี้ก็เป็นที่รู้จักที่ขึ้นำประชาชนด้วย ส่วนอีกหน่วยงานหนึ่งคือ Google Trends Search ซึ่งประชาชนจะค้นหาชื่อ ประวัติ ผลงาน ของผู้สมัครทุกวัน โดยมีคำสำคัญที่เขาค้นหา เช่น มาร์กอส จูเนียร์ หรือ เลนี โรเบรโด การค้นหาล่าสุดเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2565 ผลปรากฏว่า เลนี โรเบรโด นำมาร์กอส จูเนียร์ โดย เลนี โรเบรโด มีผู้ค้นหา 55 เปอร์เซ็นต์ ส่วนมาร์กอส จูเนียร์ มีผู้ค้นหาเพียง 24 เปอร์เซ็นต์ ปกติแล้ว Google Trends Search เป็นหน่วยงานที่ทำนายการเลือกตั้งระดับนายกรัฐมนตรีและประธานาธิบดีที่ได้ตรงตามคาดหมายในหลายประเทศด้วยกัน รวมทั้งของฟิลิปปินส์ด้วย แต่ในการเลือกตั้งครั้งนี้ไม่เป็นไปตามที่ Google Trends Search คาดหมาย จึงเป็นข้อกังขาสำหรับชาวฟิลิปปินส์มาก Social Weather Stations จึงน่าจะเป็นหน่วยงานที่ขึ้นำประชาชนก็อาจจะเป็นไปได้ เนื่องจากผู้สมัครทั้งสองมีเสียงนำในการสำรวจที่แตกต่างกันมาก จึงขอกล่าวถึงเฉพาะภูมิหลังของผู้สมัครทั้งสองเท่านั้น

ภูมิหลังและผลงานของ มาร์กอส จูเนียร์ (Marcos Jr.)

การจะกล่าวถึงภูมิหลังของ มาร์กอส จูเนียร์ จำเป็นต้องกล่าวถึงภูมิหลังของ อดีตประธานาธิบดีเฟอร์ดินานด์ มาร์กอส (Ferdinand Edralin Marcos) ผู้เป็นบิดาก่อน เพราะมีอิทธิพลต่อมาร์กอส จูเนียร์มาก เขาเคยเป็นประธานาธิบดีของฟิลิปปินส์ในช่วงปี 1965-1986 เป็นผู้นำที่มีความสามารถ มีความคิดริเริ่ม เป็นนักกฎหมายมือหนึ่งของประเทศ ได้รับการศึกษาทางนิติศาสตร์จาก University of the Philippines - U.P (มหาวิทยาลัยแห่งชาติฟิลิปปินส์) ได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาล่าง (สภาผู้แทนราษฎร) ในปี 1949-1959 ได้รับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสมาชิกปี 1959-1965 และได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีในปี 1965-1969 และ 1969-1973 การเป็นประธานาธิบดีในช่วงนั้นมีวาระ 4 ปี เป็นได้ เป็นได้แค่ 2 วาระ ตามรัฐธรรมนูญปี 1935 ถ้าหากได้รับการเลือกตั้งเข้าอีก เมื่อใกล้ถึงวาระที่สองเป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงทั่วโลก ประชาชนมีความคิดเป็นเสรีนิยมมากขึ้น สำหรับในฟิลิปปินส์เอง กระแสต่อต้านมาจากกลุ่มติดอาวุธทางภาคใต้ จากคอมมิวนิสต์ ท้องถิ่น การต่อต้านสินค้าญี่ปุ่นและสหรัฐฯ ทำให้เกิดความตึงเครียดในสังคมมาก ตามรัฐธรรมนูญ ประธานาธิบดีสามารถประกาศกฎอัยการศึกได้เพื่อควบคุมสถานการณ์ของประเทศ (Constitution of the Philippines, 1935, Article VII, section 10) ด้วยเหตุนี้เองเขาจึงฉวยโอกาสประกาศกฎอัยการศึก (Martial Law) ได้ในวันที่ 21 กันยายน 1972 ตามประกาศที่ 1081 ในช่วงแรกของประเทศที่อยู่ภายใต้

กฎัยการศึกษาเน้นว่าเป็นยุคทองของฟิลิปปินส์ เป็นสังคมใหม่ (New Society) มีการสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน รถรางไฟฟ้า และมีการสร้างต่อมาจากปี 1999 ถึงปัจจุบัน โรงไฟฟ้าปรมาณู และสถานที่สำคัญ ได้แก่ Cultural Center of the Philippines, Heart Center of the Philippines, Nayong Filipino ซึ่งอยู่ภายใต้ Nayong Filipino Foundation เพื่อจำลองวัฒนธรรมประเพณีจังหวัดต่าง ๆ มาไว้ที่นี่ วัดอุปประสงค์เพื่อให้เกิดการศึกษาแก่เยาวชนและนักท่องเที่ยวได้รู้ถึงประวัติศาสตร์ที่ได้สร้างประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งในขณะนั้นเป็นแหล่งเรียนรู้ที่เยาวชนและนักท่องเที่ยวต้องไปชม นอกจากนั้นยังได้สร้างน้ำพุดนตรีมีสีแสง พร้อมด้วยเพลงที่ไพเราะเป็นแห่งแรกในเอเชีย และสร้างก่อนสิ่งคโปร้นับทศวรรษ The Philippine International Conventional Centre, Philippine Heart Center, National Arts Center, Coconut Palace, Manila International Airport, National Kidney and Transplant Institute ส่วนอิมelda มาร์กอส (Imelda Marcos) ซึ่งเป็นมารดาของมาร์กอส จูเนียร์ ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดนครมะนิลา ระหว่างปี 1973-1977 โดยเธอเป็นผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของมาร์กอสในเรื่องนโยบายต่างประเทศ โดยได้เปิดความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกับประเทศทั่วโลก ทั้งประเทศที่เป็นสังคมนิยม คอมมิวนิสต์ และประชาธิปไตย จึงทำให้มีการลงทุนจากต่างชาติเข้ามาในประเทศมากมาย เพื่ออำนวยความสะดวกต่อนักลงทุน เธอได้สร้างทางด่วนจากหมู่เกาะลูซอนตอนเหนือมาที่มะนิลาและทางหลวงมหาลิกะ (Mahalika) มายังมะนิลา

มาร์กอสได้เอาพรรคพวกบริวารเข้ามาอยู่ในตำแหน่งสำคัญทั้งฝ่ายมาร์กอสเองและฝ่ายอิมelda ทำให้เกิดพรรคพวกบริวาร (Cronies) ที่แสวงหาอำนาจให้ตัวเอง เศรษฐกิจเริ่มตกต่ำและประเทศล้มละลาย ในปี 1983 (The Philippine Star, 2022) ทั้งนี้ เศรษฐกิจเริ่มตกต่ำตั้งแต่ปี 1981 จนสหรัฐฯ ให้มาร์กอส ยกเลิกประกาศกฎัยการศึกษาในปดังก้าว ซึ่งเขาก็ได้ยกเลิกแต่ก็ยังดำเนินการต่าง ๆ เสมือนยังมีกฎัยการศึกษาอยู่ ข้อสังเกตที่สำคัญคือ สหรัฐฯ เป็นผู้กำหนดนโยบายทั้งภายในประเทศและต่างประเทศของฟิลิปปินส์

เมื่อมาร์กอสยกเลิกประกาศกฎัยการศึกษา เบนิกโน อากีโน (Benigno Aquino Jr.) ซึ่งเป็นผู้นำฝ่ายค้าน ในช่วงมาร์กอสเป็นประธานาธิบดี และลี้ภัยอยู่นอกประเทศ ต้องการที่จะสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่ง ประธานาธิบดีแข่งกับมาร์กอสในปี 1986 แต่เขาถูกลอบสังหารขณะลงจากเครื่องบินในปี 1983 จึงทำให้เกิดพลังประชาชนโค่นอำนาจของมาร์กอสในปี 1986 สหรัฐฯ ได้รับมาร์กอสไปอยู่ฮาวายและเสียชีวิตที่นั่น ต่อมา คอราซอน อากีโน (Corazon Aquino) ได้รับเลือกตั้งให้เป็นประธานาธิบดีในปี 1986 และได้ตั้งคณะกรรมการการของประธานาธิบดีเพื่อการปกครองที่ดี (The Presidential Commission on Good Government - PCGG) เพื่อค้นหาการกระทำในข้อหาการทุจริตคอร์รัปชันของกลุ่มมาร์กอสตามการเรียกร้องของภาคประชาชน รวมทั้งการโยกย้ายทรัพย์สินและเงินทองไปต่างประเทศในช่วงที่มาร์กอสดำรงตำแหน่ง* นอกจากนั้นคณะกรรมการนี้ยังทำหน้าที่ป้องกันการคอร์รัปชันในสมัยต่อ ๆ มาอีกด้วย

* อ่านเพิ่มเติมที่ Aquino, Belinda A. (1987). **The Philippines Under Marcos**. Quezon City: National College of Public Administration and Governance; Bonner, Raymond. (1987). **Waltzing with the Dictator**. Mondaluyong: Times Book.; ในบทความนี้จะใช้ ค.ศ. แทน พ.ศ.

มาร์กอส จูเนียร์ อายุ 64 ปี เป็นบุตรของอดีตประธานาธิบดี เฟอร์ดินาน มาร์กอส ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นรองผู้ว่าราชการจังหวัดอีโลโกส นอร์เท (Ilocos Norte) ในช่วงที่เฟอร์ดินาน มาร์กอส เป็นประธานาธิบดี ในปี 1980 ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดอีโลโกส นอร์เท ในปี 1998 ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกสภาล่างในปี 2007 วุฒิสมาชิกในปี 2010 ตามลำดับ ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีในปี 2022 และได้รับคะแนนเสียงการเลือกตั้งอย่างถล่มทลาย

ผลงานในอดีตของเขา คือการเสนอร่างกฎหมายและผ่านสภาเป็นกฎหมาย Republic Act No. 2502 (Universally Accessible Cheaper and Quality Medicines Act 2009) ในระหว่างดำรงตำแหน่งต่าง ๆ มีผู้ช่วยในการดำเนินการต่าง ๆ ที่เป็นกรณีศึกษา จากการที่เขาได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีนี้เป็นการยากที่เขาจะตอบคำถามของภาคประชาชนได้ว่าเขาได้สร้างข่าวปลอมทำไม รวมทั้งภาษีมรดก 203 พันล้านที่เขาไม่ได้ชำระ ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการดำเนินการของกรมสรรพากร อีกทั้งถ้าหากเขานำกรณีศึกษาบริหารเข้ามาทำงานในรัฐบาลมาก ๆ ก็อาจจะมีคำถามจากภาคประชาชนได้ เขามีสิทธิตั้งบุคคลในตำแหน่งต่าง ๆ แต่ต้องมีความชอบธรรมและโปร่งใส ปัญหาที่เขาจะต้องดำเนินการคือ การเสียภาษีมรดกและจัดการกับทรัพย์สินเงินทองที่อยู่ในธนาคารต่างประเทศของมาร์กอส

ภูมิหลังและผลงานของ เลนี โรเบรโด (Leni Robredo)

เลนี โรเบรโด ปัจจุบันอายุ 57 ปี เป็นนักกฎหมายสิทธิมนุษยชน นักการเมือง และนักกิจกรรม เป็นสมาชิกสภาล่าง (สภาผู้แทนราษฎร) ในจังหวัดคามารินเนส ซูร์ (Camarines Sur) หลังจากสามปีซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีกระทรวงกิจการภายในและการปกครองท้องถิ่นได้เสียชีวิต เธอได้รับเลือกเป็นรองประธานาธิบดีสมัยประธานาธิบดีดูเตอร์ตในปี 2016 ภายใต้พรรคเสรีนิยม (Liberal Party) ของอดีตประธานาธิบดี เบนิกโน อากีโน ที่ III และได้รับเลือกเป็นรองประธานาธิบดีคนแรกของภูมิภาคบิโคน (Bicol Region) จบการศึกษาทางด้านเศรษฐศาสตร์จาก UP และจบนิติศาสตร์จาก University of Nueva Caceres

สำหรับผลงานของเธอในอดีตในสำนักงานรองประธานาธิบดีก็คือ ได้จัดโครงการต่อต้านความยากจน ภายใต้ Angat Buhay คือ ช่วยยกระดับคุณภาพชีวิต และมีภาคประชาสังคมถึง 372 องค์กรที่ร่วมกันเป็นอาสาสมัครช่วยเหลือโครงการของเธอ โดยเฉพาะในช่วงเกิดวิกฤตโควิด หน่วยงานของเธอได้รับการตรวจสอบว่ามีความโปร่งใสถึง 3 สมัย (Lulu, 2022) และได้รับรางวัลในฐานะเสริมสร้างพลังสตรีเพื่อช่วยเหลือสตรีจากรัฐบาลไทย (COA, 2021) ได้รับวุฒิบัตรจาก ISO 9001 ในปี 2015 ในการทำงานอย่างเป็นระบบ (Lulu, Ibid.) ในขณะที่เธอดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาล่างได้เสนอร่างกฎหมายสิทธิของประชาชนในการรับรู้ข่าวสารข้อมูลจากรัฐบาล (Free of Information) และร่างกฎหมาย HB19 (Full Disclosure Policy Bill) ซึ่งให้หน่วยงานของรัฐบาลเปิดเผยงบประมาณและการทำธุรกรรมทางการเงิน ร่างกฎหมาย 14 ฉบับของเธอได้รับการอนุมัติจากทั้งสองสภา และมีอีก 121 ฉบับที่รอการอภิปราย

ทำไมมาร์กอส จูเนียร์ จึงชนะการเลือกตั้ง

มาร์กอส จูเนียร์ ชนะการเลือกตั้งอย่างถล่มทลายซึ่งเป็นที่แปลกใจของชาวฟิลิปปินส์ที่รู้ประวัติของเขา และจากสื่อทั้งภายในและภายนอกประเทศ ปัจจัยสำคัญคือ

1. มาร์กอส จูเนียร์ ตั้ง เบนเฮอร์ อบาลอส จูเนียร์ (Benhur Abalos Jr.) (Mercado, Niel Arwin, February 28, 2022) อดีตประธานของมหานครมะนิลาเป็นผู้จัดการหาเสียงเลือกตั้ง (Campaign Manager) ซึ่งเป็นผู้มีความสามารถในการวางกลยุทธ์ และวางแผนในการหาเสียงว่าจะหาเสียงกับใคร ด้วยเรื่องอะไร เมื่อไร ที่ไหน อย่างไร เพื่อให้ชนะการเลือกตั้ง การเป็นผู้จัดการการหาเสียงเลือกตั้งจึงเป็นกลยุทธ์ของกลุ่มมาร์กอสที่จะเอาชนะฝ่ายค้านได้

2. การใช้คำ UniTeam (ทีมเดียวกัน) เป็นการสร้างความเป็นหนึ่งเดียวของพรรคที่เจาะใจประชาชน การโฆษณาชวนเชื่อว่าทีมนี้ซึ่งเป็นทีมที่ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดี (มาร์กอส จูเนียร์) และผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นรองประธานาธิบดี (ซารา ดูเตอร์เต) จะสร้างเอกภาพให้กับชาวฟิลิปปินส์ด้วยการพัฒนาเศรษฐกิจในยุคเกิดวิกฤตโควิด 19 และหลังยุควิกฤตโควิด 19 และจะสร้างให้ฟิลิปปินส์ยิ่งใหญ่เหมือนกับยุคทองของเฟอร์ดินานด์ มาร์กอส ผู้เป็นบิดาอีกครั้ง แต่ไม่ได้กล่าวถึงนโยบายสำคัญ ๆ เหมือนนโยบายของ เลนี โรเบรโด แต่ก็ได้ใจประชาชน กลุ่ม C, D, E (กลุ่มผู้มีรายได้ต่ำและกลุ่มคนจน) ที่เกิดหลังยุคมาร์กอส และกลุ่มพรรคพวกของมาร์กอส

3. มาร์กอส จูเนียร์ หาเสียงโดยไปคลุกคลีกับคน C, D, E เพราะเขาแน่ใจว่าจะชนะซึ่งมีประมาณ 60 เปอร์เซ็นต์ ของผู้ลงทะเบียนเลือกตั้ง

4. การหาเสียงของมาร์กอส จูเนียร์ ไม่ได้ทำหาคู่แข่ง แต่เขาหาเสียงเป็นทีมและต้องการทำให้ประชาชนชาวฟิลิปปินส์ดังกล่าวแล้วข้างต้น การไม่ทำหาคู่ตรงกันข้ามมากเกินไปนั้นเป็นวัฒนธรรมของชาวฟิลิปปินส์ อีกทั้งประชาชนกลุ่มวัยรุ่นและวัยทำงานที่เกิดหลังยุคมาร์กอสประกาศกฎอัยการศึกก็ไม่ได้รับรู้เรื่องราวการกล่าวหาของคู่แข่ง และไม่ชอบในเรื่องที่ฝ่ายเลนี โรเบรโด กล่าวหาว่าพรรคของเขามีคนเก่งมีความสามารถมากกว่าพรรคของมาร์กอส จูเนียร์ เพราะเหมือนเป็นการดูถูก

5. กลุ่มของมาร์กอสเจาะกลุ่ม Generation Y-Z คือ กลุ่มที่เกิดหลังมาร์กอสประกาศกฎอัยการศึก ซึ่งมีอายุประมาณ 18-45 ปี ที่ไม่ทันได้เห็นการกระทำของมาร์กอสต่อประชาชนและต่อประเทศจนขาดต้องถูกขับไล่ออกนอกประเทศในปี ค.ศ.1986 อีกทั้งไม่ได้รับรู้เรื่องราวทางประวัติศาสตร์จากครอบครัวที่นิยมมาร์กอส และไม่สนใจการกระทำของมาร์กอสในอดีตโดยเฉพาะในกลุ่ม C, D, E ซึ่งมีอยู่ประมาณ 60 เปอร์เซ็นต์

6. มาร์กอส จูเนียร์ ได้จ้างสื่อสังคมหรือโซเชียลมีเดีย (Social Media) คือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเป็นสื่อกลางที่ประชาชนมีส่วนร่วมสร้างและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ ผ่านอินเทอร์เน็ตได้ สื่อเหล่านี้เป็นของบริษัทต่าง ๆ ในต่างประเทศ ที่ให้บริการผ่านเว็บไซต์ เช่น เฟสบุ๊ก ทวิตเตอร์ ดิจิตัล ยูทูบ วิกีพีเดีย และเครือข่ายสังคมอื่น ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้ทำสื่อปลอมนี้ยังได้ส่งผ่านอีเมลล์และโทรศัพท์ส่วนตัวด้วย มาร์กอส จูเนียร์ ใช้เวลาจ้างผู้ทำข่าวปลอมให้เปลี่ยนประวัติศาสตร์ของครอบครัวตั้งแต่ปี ค.ศ. 2016 ที่เขาแพ้การเลือกตั้งเป็นรองประธานาธิบดี และในครั้งนั้น เลนี โรเบรโด ก็ชนะได้เป็นรองประธานาธิบดี

ด้วยคะแนนอันเฉียดฉิว หนึ่งผู้ใช้สื่อออนไลน์ในฟิลิปปินส์มีประมาณ 92.1 ล้านคนที่เข้าถึงสื่อต่าง ๆ มาร์กอส จูเนียร์ จึงยอมได้เปรียบจากความเร็วของสื่อที่เขาสร้างขึ้น ครอบครัวของมาร์กอส จูเนียร์ โดยเฉพาะผู้เป็นมารดา อีเมลดา มาร์กอส หวังว่าเธอจะต้องได้เป็นประธานาธิบดีในปี ค.ศ.2022 ด้วยเหตุนี้ สื่อก็เป็นอาวุธที่ทำให้เขาชนะการเลือกตั้ง

7. ปัจจัยที่ทำให้เขาชนะครั้งนี้ ส่วนหนึ่งมาจากการสนับสนุนจากเครือญาติ พรรคพวก ของซารา ดูเตอร์เต ซึ่งสมัครในตำแหน่งรองประธานาธิบดี เขาได้เสียงจากเมืองดาเวาและจังหวัดทางใต้มากที่สุดทีเดียว ทั้งนี้เป็นเพราะ ซารา ดูเตอร์เต ได้ช่วยเขาหาเสียงในนามของ UniTeam อีกทั้งผลงานของซารา ดูเตอร์เต ก็เป็นที่ประจักษ์ในเมืองดาเวาอีกด้วย ซารา ดูเตอร์เต จึงมีส่วนทำให้มาร์กอส จูเนียร์ ชนะการเลือกตั้งในครั้งนี้ด้วย

8. มาร์กอส จูเนียร์ มีงบประมาณในการหาเสียงมากมายตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง (COMELEC) กำหนดไว้ในกฎหมายการเลือกตั้งว่า ผู้สมัครประธานาธิบดีสามารถใช้งบประมาณได้หัวละ 10 เปโซ คุณด้วยประชาชนที่ลงทะเบียนเลือกตั้ง ผู้มาเลือกตั้งประมาณ 65 ล้านคน เขาก็สามารถใช้ได้ถึง 650 ล้านเปโซ แต่เลนี โรเบรโด ไม่มีงบประมาณมากพอที่จะหาเสียงได้ มีแต่อาสาสมัครที่มาช่วยกันทั้งประเทศในการทำสื่อ การทำอาหารแจกผู้มาฟังการปราศรัย การช่วยหาเสียง แต่ผิดพลาดตรงที่ไปทำหนักคู่แข่งอย่างรุนแรง ประชาชนส่วนมากจึงเปลี่ยนใจในวันลงคะแนนการเลือกตั้ง สำหรับการเลือกตั้งในฟิลิปปินส์ ผู้สนับสนุนมาร์กอส จูเนียร์ เป็นพวกอนุรักษนิยมและได้ประโยชน์จากมาร์กอสในอดีตและกลุ่มผู้มีรายได้น้อย ส่วนผู้สนับสนุนเลนี โรเบรโด จะเป็นพวกการเมืองใหม่ พวกเสรีนิยม และหัวก้าวหน้า

อย่างไรก็ตาม เลนีย่อมได้รับความพ่ายแพ้และยินดีกับมาร์กอส จูเนียร์ ตามแนวทางประชาธิปไตย แต่เธอและกลุ่มประชาสังคมก็จะตรวจสอบรัฐบาลของมาร์กอส จูเนียร์ ถ้าหากทำอะไรที่ไม่โปร่งใส ไม่ยุติธรรม และสร้างพรรคพวกบริวารใหม่ขึ้นมาแทนพรรคพวกบริวารเก่าของเฟอร์ดินาน มาร์กอส ผู้เป็นบิดา รวมทั้งการละเลย ไม่เสียภาษีของมาร์กอส จูเนียร์ การละเมิดสิทธิมนุษยชนของ ดูเตอร์เต และทรัพย์สินเงินทองของมาร์กอสที่ต้องคืนให้แก่รัฐบาล ในรัฐบาลที่ผ่านมาได้มีการเรียกคืนเป็นระยะ ๆ รัฐบาลต้องตั้งอัยการไปฟ้องซึ่งเสียงบประมาณมาก

แนวโน้มในอนาคตของมาร์กอส จูเนียร์

มาร์กอส จูเนียร์ ได้วางกลยุทธ์มากมายหลังจากที่ได้รับการสาบานตนเป็นประธานาธิบดีในวันที่ 30 มิถุนายน 2022 เนื่องจากมีกลุ่มฝ่ายค้านตั้งคำถามกับเขาในหลายประเด็น เช่น ผู้นำไม่ได้เสียภาษี จะเป็นผู้นำประเทศได้อย่างไร ทำไมเขาจึงได้พยายามเปลี่ยนประวัติศาสตร์ของครอบครัวของมาร์กอสทั้งหมด เพื่อให้ชนะการเลือกตั้ง เขามีความรู้มากน้อยแค่ไหนในตำแหน่งประธานาธิบดี ฯลฯ ฉะนั้นแนวโน้มในอนาคตในช่วงระยะเวลา 6 ปีของมาร์กอส จูเนียร์ นั้นมีประชาชนเป็นจำนวนมากที่มองว่า การขับเคลื่อนประเทศไม่ได้หมายความว่าต้องเปลี่ยนประวัติศาสตร์ของครอบครัว แต่ความเข้มแข็งของประชาธิปไตย และการจัดการบ้านเมืองที่ดีเท่านั้นเป็นหนทางเดียวที่เป็นความจริงที่สุด มาร์กอส จูเนียร์ ต้องปกครองประเทศให้มีความรุ่งเรืองอีกครั้งตามที่เขาประกาศไว้ให้ได้ เมื่อเป็นเช่นนั้น ตามความคิดของผู้เขียน เขาจะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้เพื่อให้ประวัติศาสตร์ซ้ำรอย คือ

1. ต้องไม่สร้างพรรคพวกบิราร (cronies) ขึ้นมาใหม่ เพื่อสนองความต้องการของครอบครัว
 2. ประวัติศาสตร์ของประเทศจะต้องจารึกความจริงของครอบครัวของมาร์กอสเพื่อไม่ให้ภาคประชาชนต่อต้าน อันจะทำให้เกิดความวุ่นวายในประเทศ และส่งผลให้เขาต้องลงจากตำแหน่งเหมือนบิดาของเขา
 3. เขาจะต้องเร่งพัฒนาเศรษฐกิจในยุคโควิด การศึกษาและด้านพลังงาน ให้รวดเร็วตามที่เขาได้สัญญาไว้กับประชาชน
 4. ต้องเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามนโยบายของอดีตประธานาธิบดี ดูเตอร์เต คือ Build Build Build ที่ได้ทำต่อจากอดีตประธานาธิบดี เบนิกโน อากีโน ที่ III (Roll On-Roll off)
 5. ต้องตั้งคณะรัฐมนตรีและบุคคลที่มีประสบการณ์ทางเศรษฐกิจและการบริหาร มาดำเนินการพัฒนาประเทศ ซึ่งเขาก็ได้มองหาคณะสำคัญเหล่านั้นมาแล้ว
 6. ถ้าเขาทำอะไรผิดพลาด ภาคประชาสังคม (Civil Society) จะดำเนินการได้ทันทีตามรัฐธรรมนูญ ปี 1987 ที่ให้อำนาจภาคประชาชนมีส่วนร่วมและตรวจสอบรัฐบาล (The Constitution of the Philippines, 1987, Article XIII, Section 14)
 7. เขาได้ดำเนินนโยบายต่างประเทศระดับทวิภาคีกับจีน เพราะจีนได้เข้ามาช่วยสร้างโครงสร้างพื้นฐานและส่งวัคซีนเข้ามาในฟิลิปปินส์ในช่วง ดูเตอร์เต แต่เขาก็ได้กล่าวว่าจะไม่ทิ้งความสัมพันธ์กับสหรัฐฯ เพราะสหรัฐฯ ได้เคยช่วยบิดาของเขามาก อีกทั้งเขาจะต้องร่วมมือกับสหรัฐฯ ในการสร้างความมั่นคงในทะเลจีนใต้ ซึ่งข้อนี้แตกต่างกับนโยบายของ ดูเตอร์เต ที่แข่งกร้าวกับจีน ที่สำคัญสหรัฐฯ เป็นผู้นำในการจัดการประชุมกลุ่ม Indo-Pacific (กลุ่ม IPEF-Indo-Pacific Economic Framework)* ซึ่งมีประเทศฟิลิปปินส์รวมอยู่ด้วย
- เมื่อเป็นเช่นนี้ ฟิลิปปินส์ก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะร่วมมือกับสหรัฐฯ เพื่อความมั่นคงในเอเชีย-แปซิฟิก ซึ่งรวมทั้ง West Philippine Sea ด้วย มาร์กอส จูเนียร์ ต้องตั้งรัฐมนตรีต่างประเทศที่มีความสามารถเพื่อสร้างอำนาจต่อรอง และร่วมมือกับประเทศในกลุ่มเพื่อปกป้องอธิปไตยในส่วนที่เป็นของฟิลิปปินส์ในทะเลจีนใต้
- อย่างไรก็ตาม มาร์กอส จูเนียร์ ได้กล่าวว่า “อย่าตัดสินเขาจากบรรพบุรุษ แต่ให้ดูการกระทำของเขา” (ABS-CBN News, 2022) แต่ที่สำคัญคือ การชนะการเลือกตั้งครั้งนี้ดีกว่าการปกครองประเทศอีก 6 ปี มากมายนักสำหรับประเทศฟิลิปปินส์ ประชาชนก็ตรวจสอบการกระทำของเขา

ภาคประชาสังคมที่สนับสนุนผู้สมัคร

กลุ่มที่สนับสนุน มาร์กอส จูเนียร์

1. กลุ่มเพื่อนพ้องญาติพี่น้อง และผู้จงรักภักดีต่อเฟอร์ดินาน มาร์กอส ส่วนใหญ่จะมาจากจังหวัดอีโลโคส นอร์เตอร์ ซึ่งกลุ่มของมาร์กอสมีบทบาทมากในจังหวัดทางเหนือนี้ การเลือกตั้งครั้งนี้เป็นการรวมตัวของกลุ่มต่าง ๆ และเครือข่ายพรรคการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนี้เพื่อเลือกตั้งมาร์กอส จูเนียร์ คือ พรรค Nacionalista Party, Kilusang Bagong Lipunan (New Society Movement), Partido Federal ng Pilipinas จากทางเหนือ

* ประเทศสมาชิกมี สหรัฐฯ ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ นิวซีแลนด์ อินเดีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย บรูไน สิงคโปร์ เวียดนาม ไทย

2. กลุ่มเครือข่ายของ โรดริโก ดูเตอร์เต ที่อยู่ทางใต้เมืองดาเวา (Davao City) ซึ่งชาว ดูเตอร์เต ได้ลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งรองประธานาธิบดี และเธอมีผลงานในขณะที่เป็นนายกเทศมนตรี อีกทั้งเมืองดาเวาเป็นเมืองสำคัญทางการค้า การพาณิชย์ และอุตสาหกรรมของมินดาเนา อีกทั้งเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคดาเวาด้วย ผู้สนับสนุนมาร์กอส จูเนียร์ ซึ่งมาจากนักธุรกิจในเมืองดาเวาที่ชื่นชอบนโยบายปราบปรามยาเสพติดของดูเตอร์เตด้วย

3. เครือข่ายพรรคการเมืองของ ชาว ดูเตอร์เต จากเมืองดาเวาทางใต้ คือ Lakas-CMD, Hugpong na Pagbabago, Lakas-CMD, Pwersa ng Masang Pilipino และพรรค Partido Federal ng Pilipinas เพราะฉะนั้นเครือข่ายของมาร์กอส จูเนียร์ มีความเข้มแข็งจากเหนือจรดใต้ นี่เป็นปัจจัยหนึ่งที่เขาได้หาเสียงเป็น UniTeam คือความเป็นเอกภาพของชาวฟิลิปปินส์ในยุค COVID19

4. วัยรุ่น และวัยทำงานที่เกิดหลังยุคมาร์กอสประกาศกฏอัยการศึกคือหลังปี 1980 จะไม่สนใจประวัติของมาร์กอส และหลักสูตรของโรงเรียนมัธยมตอนปลายก็ไม่ได้กล่าวถึงความตกต่ำของยุคมาร์กอส เนื่องจากรัฐมนตรีศึกษาชาวดูเตอร์เตได้แก้ไขหลักสูตรเดิมหมด และเป็นวัฒนธรรมของฟิลิปปินส์ที่ไม่พูดถึงความไม่ดีต่อบุคคลที่ล่วงลับไปแล้ว คือไม่ซ้ำเติม กลุ่มนี้เชื่อสื่อ (Social Media) มากกว่าการค้นคว้าในประวัติศาสตร์ และจะเชื่อว่าปลอมที่ว่ายุคมาร์กอสเป็นยุคทองของฟิลิปปินส์ ยกเว้นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งชาติและมหาวิทยาลัยใหญ่ ๆ ที่ได้รับการสอนจากอาจารย์ที่รู้ประวัติศาสตร์ของมาร์กอสและอยู่ในช่วงมาร์กอสประกาศกฏอัยการศึก

กลุ่มที่สนับสนุน เลนี โรเบรโด

เลนี โรเบรโด เป็นกลุ่มการเมืองใหม่ที่สนับสนุนความโปร่งใสในการบริหารงานของประเทศ การต่อต้านคอร์รัปชัน การจัดการบ้านเมืองที่ดี และการต่อต้านการละเมิดสิทธิมนุษยชน กลุ่มที่สนับสนุนเธอคือ

1. พรรคการเมืองเสรีนิยม (Liberal Party) ซึ่งเป็นพรรคของเบนิโญ อากีโน ที่ III (Benigno Aquino III)
2. กลุ่มนักกฎหมายสิทธิมนุษยชน
3. กลุ่มนายแพทย์และพยาบาล
4. สมาคมนิติบัณฑิตยสภา (Philippine Bar Association)
5. ทหารและตำรวจผู้เกษียณอายุ เพราะเชื่อว่าเธอสามารถปกป้องอธิปไตยในทะเลจีนใต้
6. อาจารย์และนักศึกษาจาก University of the Philippines, University of Santo Tomas, Ateneo University, Xavier University

7. นักวิชาการที่เห็นด้วยกับรัฐธรรมนูญปี 1987 ซึ่งสนับสนุนความโปร่งใส สิทธิมนุษยชน และการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

8. ที่ประชุมศาสนจักรแห่งฟิลิปปินส์ (Catholic Bishops' Conference of the Philippines - CBCP) และศาสนจักรคาทอลิกนิกายอื่น ๆ

9. นักเศรษฐศาสตร์และเลขาธิการของ NEDA (National Economic Development Authority)

10. ผู้ที่ถูกกระทำโดยเฟอร์ดินาน มาร์กอส ในสมัยประกาศกฏอัยการศึก

เมื่อผู้สนับสนุนแล้วค่อนข้างมากกว่าผู้สนับสนุนมาร์กอส จูเนียร์ แต่ทำไมมาร์กอส จูเนียร์ จึงมีคะแนนนำอย่างถล่มทลาย ซึ่งผู้เขียนจะได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น

คณะรัฐมนตรีของรัฐบาล มาร์กอส จูเนียร์*

เนื่องจากการวิพากษ์วิจารณ์จากภาคประชาชนเป็นจำนวนมากว่า มาร์กอส จูเนียร์ จะนำพรรคพวกบริหารมาบริหารประเทศเช่นเดียวกับมาร์กอสผู้เป็นบิดา เขาจึงได้เลือกบุคคลที่เคยทำงานเป็นคณะรัฐมนตรีและที่ปรึกษาของประธานาธิบดีในอดีตเข้าร่วมงานแต่ก็ยังไม่ทิ้งพรรคพวกของกลุ่มมาร์กอส ตามที่มาร์กอส จูเนียร์ประกาศในวันรับตำแหน่งในวันที่ 30 มิถุนายน 2022 นั้นมีอยู่ 26 คน แต่ตำแหน่งที่จะต้องจับตามองในการพัฒนาประเทศของรัฐบาลชุดนี้คือ (Philstar.com)

1. Ivan John Uy รัฐมนตรีเทคโนโลยีการสื่อสารและคมนาคม (Department of Information and Communication Technology) เขาเคยเป็นคณะกรรมการด้านนี้ในสมัย เบนิกโน อากีโนที่ III มาร์กอส จูเนียร์ได้มอบให้เขาวางแผนโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลเกี่ยวกับจัดการข้อมูลและให้ข้อมูลเกี่ยวกับความยากจน การจ้างงาน และเศรษฐกิจ

2. Amenah Pangandaman รัฐมนตรีงบประมาณและการจัดการ (Department of Budget and Management) เคยทำงานเป็นคณะผู้บริหารของธนาคารกลางแห่งฟิลิปปินส์ในปี 2019 ในช่วงประธานาธิบดีอาร์โรโย และเป็นที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจในสมัยดูเตอร์เต

3. Naida Angping เป็นประธานคณะทำงานและการจัดการของประธานาธิบดี (Presidential Management Staff) คณะนี้เป็นทีมที่ปรึกษาของประธานาธิบดีในทุกเรื่อง ประธานเคยเป็นสมาชิกสภาล่างมา 3 สมัย และเป็นผู้สนับสนุนมาร์กอส จูเนียร์ ตั้งแต่ลงสมัครรับเลือกตั้ง

4. Manny Bonoan เป็นรัฐมนตรีกระทรวงโยธาธิการและทางหลวง (Department of Public Works and Highways) เขาได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการสานต่อโครงการ Build Build Build ซึ่งเป็นโครงการที่ดูเตอร์เตทำต่อมาจากโครงการ Roll on- Roll off ที่เริ่มในสมัยเบนิกโน อากีโน ที่ III อีก 60 โครงการจาก 80 โครงการ เช่น ถนน สะพาน สนามบิน ท่าเรือ ทางรถไฟและเขื่อน

5. Alfredo Pascual รัฐมนตรีการค้าและอุตสาหกรรม (Department of Trade and Industry) เขาเป็นอดีตอธิการบดีของ University of the Philippines System ทำงานเป็นผู้บริหารระดับสูงในหลายธนาคารเป็นผู้จัดการอาวุโสของ Asian Development Bank

6. Benjamin Diokno เป็นรัฐมนตรีการคลัง (Department of Finance) เป็นอดีตอาจารย์จากคณะเศรษฐศาสตร์ University of the Philippines (U.P) เป็นอดีตคณะรัฐมนตรีในสมัย เบนิกโน อากีโน ที่ III มีประสบการณ์ด้านการกำหนดนโยบายการคลังของประเทศ

7. Arsenio Balisacan เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจและการพัฒนาแห่งชาติ (National Economic and Development Agency) เขาเคยดำรงตำแหน่งนี้มาแล้วในสมัย เบนิกโน อากีโน ที่ III

8. Susan Ople รัฐมนตรีแรงงานข้ามชาติ (Department of Migrant Workers) เป็นผู้รับผิดชอบในทุกเรื่องเกี่ยวกับแรงงานฟิลิปปินส์ในต่างประเทศ รวมทั้งการฝึกอบรมและฝึกทักษะในแต่ละด้านของผู้ไปทำงานด้วย

* Department ของประเทศฟิลิปปินส์ เรียกว่า กระทรวง

9. Bienvido Laguesma รัฐมนตรีแรงงานและการจ้างงาน ทำหน้าที่ดูแลแรงงานทั้งที่มีทักษะและไม่มีทักษะ และทำงานร่วมกับรัฐมนตรีแรงงานข้ามชาติในการส่งคนไปทำงานในต่างประเทศ

10. Benjamin “Benhur” Abalos Jr. รัฐมนตรีกิจการภายในและการปกครองท้องถิ่น (Department of Interior and Local Government) รับผิดชอบดูแลความสงบและความปลอดภัยของการปกครองท้องถิ่นทั่วประเทศ รวมทั้งนำส่งบริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนทุกท้องถิ่น มีประสบการณ์ด้านปกครองท้องถิ่นมากมาย และเขาเป็นผู้จัดการในการหาเสียงให้ มากอส จูเนียร์ด้วย

11. Enrique Manalo รัฐมนตรีต่างประเทศ (Ministry of Foreign Affairs) จบการศึกษาด้านเศรษฐศาสตร์จาก U.P เขาเป็นนักการทูตโดยอาชีพ เป็นอดีตเอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรฟิลิปปินส์ประจำสหประชาชาติซึ่งเป็นตำแหน่งแรกของเขา เป็นอดีตปลัดกระทรวงการต่างประเทศสมัยอาร์โรโย เบนิกโน อากีโน ที่ III และดูเตอร์เตตามลำดับ เขาจะเป็นตัวแปรสำคัญในการจัดการข้อขัดแย้งในทะเลจีนใต้ที่เป็นส่วนของฟิลิปปินส์ครอบครองอยู่

12. Sara Duterte รัฐมนตรีศึกษาธิการ เป็นบุตรสาวของ โรดริโก ดูเตอร์เต เป็นอดีตนายกเทศมนตรีเมืองดาเวา และได้สร้างผลงานไว้มากมาย มาร์กอส จูเนียร์ แต่งตั้งให้เธอรับตำแหน่งนี้เพราะเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของบิดาเขา เขาไม่ต้องการให้ความจริงต่าง ๆ ที่ไม่ดีในอดีตของมาร์กอสปรากฏในหลักสูตรการเรียนการสอน แต่อย่างไรก็ตามเธอจะต้องพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

มาร์กอส จูเนียร์ จะบริหารประเทศสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับความรู้และประสบการณ์ที่เขามี และการทำงานของคนะรัฐมนตรีต่าง ๆ ว่าจะเข้มแข็งมากน้อยเพียงใด และเขาจะสร้างพรรคพวกบริหารขึ้นมาใหม่หรือไม่ แต่ที่สำคัญเขาต้องการไถ่บาปให้ผู้เป็นบิดา เขาได้กล่าวว่า “อย่าตัดสินเขาจากการกระทำของบรรพบุรุษ แต่ให้ตัดสินเขาที่การกระทำของเขา”

บรรณานุกรม

- Aquino, Belinda. (1999). **Politics of Plunder: The Philippines Under Marcos**. University of the Philippines.
- Bonner, Raymon. (1987). **The Marcoses and the Making of American Policy. (Waltzing with a Dictator)**. Mandaluyong.
- Boyce, James K. (1993). **The Political, Economy of Growth and Impoverishment in the Marcos Era**. Ateneo De Manila University Press.
- Brands, H. W. (1992). **Bound to the Empire: The United States and the Philippines**. Oxford University Press.
- Broad, Robin. (1998). **Unequal Alliance, 1979-1986. The World Bank, the International Monetary Fund, and the Philippines**. Ateneo de Manila University Press.
- Chanco, Boo. (2022). Demand and Supply. **Philippine Star**.

COA Gives OVP Highest Audit Rating for Third Successive Year. (2021). **Achieved from the Original on September 1, 2021.**

COMELEC. (1996). **Providing for General Registration of Voters, Adapting a System of Continuing Registration, Prescribing the Procedures Thereof and Authorizing the Appropriation of Funds Therefor.**

The Constitution of the Philippines. (2005). Anvil Publishing.

Garcia. (2020). **Servant Leader: Leni Robredo.** San Anselmo Pub.

Gilliland, Haley Cohen. (2021). Where Did Marcos Hide His \$10 Billion Fortune?. **Businessweek.**
Hanapbuhay Para sa Lahat! LeniKiko 2022 para sa hahat. http://legacy_senate.gov.ph.

Judge me not by My Amcestor, but by My Actions. (2022). **ABS-CBN News.**

Lalu, Gabriel Pabico. (2021). "OVP Gets ISO Recertification, for Quality Management System."
Inquirer.net. Archived. Retrieved September 1, 2021; "COA Gives OVP Highest Audit Rating for Third Successive Year." June 29, 2021. Archived.

Magsaysay, Ramon Jr. (2021). **Leni.** Independent.

Marcos, Ferdinand E. (1971). **Today's Revolution: Democracy.** Ferdinand E. Marcos.

Mercado, Niel Arwin. (2022). Bongbong Ordered Me to Ask Comelec, Bets to First Tackle Debate-Abalos. **Inquirer.net.**

Mijares, Primitivo. (1976). **The Conjugal Dictatorship of Ferdinand and Imelda Marcos.** Union Square Publications.

National Unity Party Endorced House Majority Leader Martin Romuldez to serve as Speaker of the House in 19th Congress. (2022). **Inquirer.net.**

Salamanca, Bonifacio S. (1995). **Toward a Diplomacy History of the Philippines.** U.P. Diliman.

Viray, Patricia Lourdes. (2022). Money Trail: the Marcos Billions. **Philstar.com.Newslab.**

Zaide, Sonia M. (2015). **The Philippines: A Unique Nation.** All-Nations Publishing.

ลีดา สอนศรี. (2542). การพัฒนาเศรษฐกิจและการเมืองฟิลิปปินส์. โครงการจัดพิมพ์คบไฟ (สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).

ลีดา สอนศรี. (2546). ฟิลิปปินส์: จากสงครามโลกครั้งที่ 2 สู่พลังประชาชน. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ลีดา สอนศรี. (2559). เอเชียตะวันออกเฉียงใต้: หนึ่งทศวรรษก่อนเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (พ.ศ. 2550-2558). **(Southeast Asia: A Decade Before Entering the ASEAN Community (2007-2015).** โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.